

การป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
Oneself Prevention in Using Communication on the Internet of a
Student Rajamangala University of Technology Lanna Nan

นงนุช พรหมวีระไชย^{1*} และ อูมาวดี วงษ์มิตร²

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ²อาจารย์ สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดน่าน 55000

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของเพศ ผลการเรียน และคณะที่ศึกษา ต่อการป้องกันตนเองของนักศึกษาในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต โดยทำการศึกษาใน นักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 3 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน จำนวนทั้งหมด 433 คน เป็นเพศชาย จำนวน 225 คน และเพศหญิง จำนวน 208 คน โดยใช้แบบสอบถามการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ผลการศึกษาพบว่า เพศของนักศึกษามีผลต่อแนวทางการป้องกันตนเอง โดยพบว่านักศึกษาชายมีแนวทางป้องกันตนเองดีกว่านักศึกษาหญิง นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน โดยพบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรมีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตดีกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังพบว่าผลการเรียนไม่มีอิทธิพลต่อแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า เพศและคณะที่ศึกษามีผลต่อการป้องกันตนเองของนักศึกษาในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต แต่ผลการเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

Abstracts

The aim of this research was to determine the effects of gender, faculty and academic performance on the prevention of students to use to communicate on the Internet. Four hundred and thirty-three (male=225 and female=208) undergraduate students from 3 faculties including faculty of business administration and liberal arts , science and agricultural technology and engineering in Rajamangala University of Technology Lanna Nan were used to fill in survey questionnaire. The results found that the gender had effected on the prevention oneself in the communication on the Internet. The male could prevent oneself more than female. In addition, the student from engineering and science and agricultural technology could prevention oneself in the communication on the Internet more than faculty of business administration and liberal arts. However, the academic performance had not affect on prevent oneself in the communication on the Internet. This study concluded that the prevention oneself in the communication on the Internet is affected by the gender and faculty, but not the academic performance.

คำสำคัญ : การป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต นักศึกษาระดับปริญญาตรี

Keywords : Oneself Prevention in Using Communication on the Internet, undergraduate students

*ผู้นิพนธ์ประสานงานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ nn-2500@hotmail.com โทร. 08 2185 9680

1. บทนำ

สื่ออินเทอร์เน็ตที่กลายเป็นปัจจัยจำเป็นของคนที่อยู่ในสังคมยุคข่าวสาร ก็มีทั้งด้านดีและด้านร้าย มีทั้งประโยชน์และโทษ ขึ้นอยู่กับผู้ใช้งานและบัดนี้สื่ออินเทอร์เน็ตที่สร้างประโยชน์ได้อย่างมากมายนั้นเริ่มถูกมองเป็นจำเลยมากขึ้นทุกขณะ ว่าเป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายๆ แก่ผู้คน โดยเฉพาะวัยรุ่น ทั้งในลักษณะถูกระงับจากบุคคลอื่น และในลักษณะที่กระทำการโดยตัวเอง การถูกระงับจากบุคคลอื่นโดยถูกล้วงจากคนร้าย นำไปสู่การสูญเสียชีวิต ทรัพย์สิน หรือถูกทำร้ายทางด้านร่างกายและจิตใจ อันสืบเนื่องมาจากการติดต่อสื่อสารกันผ่านอินเทอร์เน็ต นำไปสู่การพบปะกันแบบตัวต่อตัว และนำไปสู่การล่อลวงทำร้ายกันในที่สุด โดยผู้ที่ตกเป็นเหยื่อมักเป็นเพศหญิงและผู้ที่กระทำก็เป็นเพศชาย ดังที่ปรากฏเป็นข่าวครึกโครมอยู่เสมอ ส่วนการกระทำโดยตัวเองนั้น มีทั้งการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การเผยแพร่ภาพที่ไม่เหมาะสม เข้าข่ายลามกอนาจารของตนเอง การทำร้ายร่างกายตัวเองจนถึงขั้นเสียชีวิต เพราะได้รับอิทธิพลข่าวสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต แม้ข้อนี้จะไม่สามารถพิสูจน์ได้อย่างชัดเจน แต่แนวโน้มที่จะมีความเชื่อว่า อินเทอร์เน็ตเป็นมูลเหตุสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนกระทำการดังกล่าว ก็มีมากขึ้นในหมู่นักเรียน นั่นคือความจริงที่เกิดขึ้นจากผลพวงของการใช้อินเทอร์เน็ต อันเป็นสื่อสมัยใหม่ที่ให้ปัจเจกชนสามารถกำหนดเงื่อนไขการใช้งานได้อย่างเสรี อันเป็นการทะลวงข้อจำกัดของสื่อยุคเก่าคือหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อย่างสิ้นเชิง (แหล่งเรียนรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศแห่งประเทศไทย. 2552)

สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อเกิดใหม่ ทั้งยังพัฒนาการอย่างรวดเร็วและขยายตัวอย่างกว้างขวาง เป็นสื่อที่เผยแพร่อย่างเสรี ข้ามเขตอำนาจรัฐ ดังนั้นการควบคุมโดยใช้กฎหมายและอำนาจรัฐ วิถีทางสังคม ระเบียบ ประเพณีทางสังคม จึงเป็นไปได้ยาก สิ่งที่เป็นไปได้ในทางป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากดาบคมที่สองของสื่ออินเทอร์เน็ตก็คือ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึกที่ดีของผู้ใช้ จึงจะเป็นภูมิคุ้มกันที่ได้ผล

จากธรรมชาติของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าแม้อินเทอร์เน็ตจะมีคุณอนันต์แต่ก็มีโทษมหันต์หากใช้อย่างไม่เหมาะสมและขาดการป้องกันตนเอง กลุ่มผู้ใช้ซึ่งมีความเสี่ยงที่จะได้รับภัยทางอินเทอร์เน็ตได้แก่กลุ่มผู้ใช้ที่เป็นเด็กและเยาวชนซึ่งจะเป็นแรงงานความรู้ของประเทศต่อไป (จินดารัตน์ บวรบริหาร. 2548 : 2)

สาเหตุที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น เนื่องจากระบบการศึกษาที่ยังเอื้ออำนวยให้นักเรียนนักศึกษาเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต โดยหลักสูตรการเรียนแทบทุกระดับชั้นมีการเรียนคอมพิวเตอร์ ซึ่งปัจจุบันนี้มีส่วนช่วยทำให้วัยรุ่นได้ใกล้ชิดกับอินเทอร์เน็ตก่อนกลุ่มคนวัยอื่น และวัยรุ่นเป็นวัยที่มีพลังแห่งการเรียนรู้และแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ให้กับตัวเองได้ง่ายที่สุด นอกจากนั้นวัยรุ่นยังชอบอะไรที่ตื่นเต้นเร้าใจและสนุกสนาน ซึ่งอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อใหม่ที่สามารถรองรับความต้องการเหล่านั้นได้แทบทุกประการ (กอล์ฟ ป้อมสูง. 2550 : 5 ; อ้างอิงจาก ชนกสุ กาญจนพรพงศ์. 2543 : 126)

วิธีที่จะสร้างภูมิคุ้มกันให้ได้ผล ควรเริ่มต้นตั้งแต่ในสถานศึกษา อาจต้องปูพื้นฐานมาตั้งแต่ช่วงชั้นต้นๆ ของการศึกษา โดยเริ่มให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต ประโยชน์การใช้งาน โทษของการใช้งานที่ไม่ถูกต้อง เป็นการสร้างความเข้าใจเบื้องต้นแก่เยาวชน หากมีการสร้างภูมิคุ้มกันดังกล่าวแล้ว น่าจะช่วยป้องกันดาบคมที่สองของสื่ออินเทอร์เน็ตไม่ให้ทำร้ายผู้ใช้ได้ เป็นการเตรียมความพร้อมให้เด็กๆ ก้าวสู่โลกความเป็นจริง เพราะในโลกสมัยใหม่อินเทอร์เน็ตคือเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างประโยชน์ด้านต่างๆ ที่จะขาดไม่ได้ และในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีผลเกี่ยวข้องกับทุกเรื่องในชีวิตประจำวัน บทบาทเหล่านี้มีแนวโน้มที่สำคัญมากยิ่งขึ้น (แหล่งเรียนรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศแห่งประเทศไทย. 2552) ด้วยปัญหานี้เยาวชนคนรุ่นใหม่จึงควรป้องกันตนเองที่จะเรียนรู้และเข้าใจ

เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้ก้าวหน้าและเกิดประโยชน์ต่อประเทศต่อไป

ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน จึงเป็นประเด็นหนึ่งที่สำคัญ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อแนวทางในการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ต แนวทางการป้องกัน แก่ไข ให้นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสม

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการป้องกันตนเองของนักศึกษาในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตมีผลต่อการป้องกันตนเองของนักศึกษาในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

1.2 ขอบเขตของโครงการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ทั้งหมดจำนวน 1,827 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเกษตร และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 456 คน

สมมติฐานของการวิจัย

1. สถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ต่างกัน ประกอบด้วย เพศ คณะที่ศึกษา และผลการเรียน มีผลต่อการป้องกันตนเองของนักศึกษาในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
2. สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อการป้องกันตนเองของนักศึกษาในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

2. วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ได้ทำการวิจัยกับประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 456 ฉบับ ได้รับคืนมาจำนวน 433 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.96 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 4 ข้อ
- ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 5 ข้อ
- ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 15 ข้อ

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง และสถานภาพการใช้อินเทอร์เน็ตโดยหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายลักษณะข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2

2. วิเคราะห์การป้องกันตนเองจากการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการอธิบายลักษณะข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด/เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ย 3.50–4.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก/เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง/ไม่แน่ใจ

ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย/ไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

3.1 สถิติวิเคราะห์ค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล ด้านเพศ

3.2 สถิติวิเคราะห์แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล ด้านคณะที่ศึกษา และผลการเรียน หากพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

การวิจัยการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็น เพศชาย (ร้อยละ 52.0) คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ (ร้อยละ 54.0) เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 - 3.25 (ร้อยละ 55.9) และในปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับ พ่อ-แม่ (ร้อยละ 56.4) ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ มากกว่า 3 ปี (ร้อยละ 57.0) รองลงมาคือ น้อยกว่า 6 เดือน (ร้อยละ 15.9) และมากกว่า 1 - 2 ปี (ร้อยละ 15.5) เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งส่วนใหญ่ใช้ 1-2 ชั่วโมง (ร้อยละ 36.5) รองลงมา มากกว่า 2-4 ชั่วโมง (ร้อยละ 27.5) ส่วนช่วงเวลาที่ใช้อย่างน้อยที่สุด 20.01 - 24.00 น. (ร้อยละ 39.0) รองลงมา 16.01 - 20.00 น. (ร้อยละ 28.2)

สถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นประจำส่วนใหญ่ ใช้ที่บ้านตนเอง/ห้องเช่า (ร้อยละ 76.0) รองลงมาร้านบริการอินเทอร์เน็ตทั่วไป (ร้อยละ 31.9) ส่วนในการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับ ทำกิจกรรม ส่วนใหญ่ค้นหาข้อมูล (ร้อยละ 91.2) รองลงมา ดาวน์โหลดเพลง (ร้อยละ 61.7) และเล่นเกม (ร้อยละ 58.7)

2. มาตรการและแนวทางในการป้องกันการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

2.1 เป็นมาตรการหรือวิธีการป้องกันตนเองในการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่น่าจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดคือ การให้การศึกษาเพื่อสร้างความรู้เท่าทันอินเทอร์เน็ตโดยการกลั่นกรองเนื้อหาในระดับผู้ใช้ รองลงมาคือ การดำเนินการตามกฎหมายต่อผู้ผลิตเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมและมีความเสี่ยง

2.2 แนวทางการป้องกันตนเองในการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่นักศึกษามีแนวทางในการป้องกันตนเองอยู่ในระดับที่เห็นด้วยคือ หากพบเห็นข้อมูลรูปภาพหยาบคาย ไม่เหมาะสมจะหลบเลี่ยงและไม่ส่งต่อให้ผู้อื่น รองลงมาหากได้รับรูปภาพหรือข้อความที่ล่อแหลม

และหยาดคาย จะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เมื่อได้รับ E-mail ที่มีไฟล์แนบมาด้วยจากบุคคลที่ไม่รู้จักจะไม่เปิดอ่านและลบทิ้ง และก่อนนัดพบกับคนที่รู้จัก บนอินเทอร์เน็ต จะปรึกษากับคนที่ไว้ใจก่อนและจะพาคนอื่นไปเป็นเพื่อนด้วย

3. จากผลการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษาและเกรดเฉลี่ยสะสม ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3.1 ผลการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเพศ

แนวทาง	เพศชาย N = 225		เพศหญิง N = 208		t
	X	S	X	S	
- การป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต	3.2213	0.6372	2.8865	0.4836	

จากตารางที่ 3.1 นักศึกษาชายจำนวน 225 คน และนักศึกษาหญิงจำนวน 208 คน มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาชายมีแนวทางป้องกันตนเอง ดีกว่านักศึกษาหญิง

ตารางที่ 3.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกเป็นรายคู่

คณะที่ศึกษา	\bar{X}	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		(3)	(2)	(1)
		2.9413	3.1984	3.2047
คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ (3)	2.9413		0.2571**	0.2634**
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร (2)	3.1984			0.0063
คณะวิศวกรรมศาสตร์ (1)	3.2047			

จากตารางที่ 3.2 นักศึกษาที่เรียนคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน โดยนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ดีกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2634 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสาร บนอินเทอร์เน็ตกับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรมีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตดีกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2571 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ตารางที่ 3.3 ผลการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต จำแนกตามผลการเรียน

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	.920	.307	.874
ภายในกลุ่ม	430	150.584	.351	
รวม	433	151.504		

จากตารางที่ 3.3 นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00-1.75 1.76-2.50 2.51-3.25 และ 3.26-4.00 มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน

3.1 อภิปรายผล

จากการวิจัยการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลจากการวิจัย แนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต พบว่า

1.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชายมีแนวทางป้องกันตนเองดีกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาหญิงเป็นเพศที่มีความอ่อนไหว อ่อนแอ และเป็นเพศที่มีความเมตตาสงสาร ดังนั้นเมื่อพบเห็นสิ่งใดอาจจะหลงเชื่อได้ง่าย จึงไม่ทันระวังตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐชุตา มงคลชาติ (2550:162) พบว่าเพศที่ต่างกันจะได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน โดยที่เพศหญิงจะได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของอิทธิพล ปรีดีประสงค์(มปป.) พบว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของเด็กมี 3 ลักษณะ คืออินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือและเกมคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต เด็กผู้หญิงมีความเสี่ยงจากเนื้อหาในการเข้าถึงสื่อผิดกฎหมายและไม่เหมาะสม กับวัย โดยเฉพาะเรื่องเนื้อหาทางเพศมีความเสี่ยงมากที่สุด

1.2 นักศึกษาที่เรียนคณะที่ศึกษาต่างกัน มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันโดยนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตดีกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มีนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร

1.3 นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีแนวทางในการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการป้องกันตนเองเป็นเรื่องของตัวบุคคลและพฤติกรรมแสดงออกของบุคคลนั้นๆ ดังนั้นนักศึกษาที่มีผลการเรียน(เกรดเฉลี่ย) ไม่ว่าจะมากหรือน้อย ก็จะมีแนวทางในการป้องกันตนเองเหมือนกัน

4. สรุป

จากผลการวิจัยการป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต พบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความเสี่ยงในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตเหมือนกัน แต่นักศึกษาหญิงไม่ค่อยมีแนวทางในการป้องกันตนเองในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ดังนั้นพ่อแม่และผู้ปกครองหรือสถานศึกษา ควรที่จะสอดส่องดูแลพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะบุตรหลานของตนเองที่เป็นเพศหญิงให้มากขึ้น

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ เป็นการศึกษา “การป้องกันตนเองในการใช้การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน” โดยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ณ โอกาสนี้ โดยเฉพาะผู้บริหารทุกท่านของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน ที่ได้กรุณาสับสนุนให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยนี้

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา น่าน และหน่วยงานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน แก้ไขและส่งเสริมการใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาต่อไป

6. เอกสารอ้างอิง

- กอล์ฟ บ่อมสูง. 2550. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ ศป.บ. (เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- จินดารัตน์ บวรบริหาร. 2548. ความรู้เท่าทันสื่ออินเทอร์เน็ต การประเมินความเสี่ยงและพฤติกรรม การป้องกันตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐชดา มงคลชาติ. 2550. การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตทั่วไป. วิทยานิพนธ์ ศป.บ. (การจัดการทั่วไป). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- อิทธิพล ปรีดีประสงค์. มปป. เด็กหญิงเสี่ยงถูกล่วงจากเทคโนโลยีสมัยใหม่. (Online). Available: <http://guru.thaibizcenter.com/articleDetail.asp?kid=8943>. [22 กุมภาพันธ์ 2555].
- แหล่งเรียนรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศแห่งประเทศไทย. 2552. การป้องกันดาบคมที่สองของสื่ออินเทอร์เน็ต. (Online). Available: http://www.milthailand.org/index.php?option=com_content&view=article&id=300&Itemid=79&lang=th. [20 เมษายน 2554].

